

(підпис)

О. В. Стефанішина
(ініціали та прізвище)

16.05.2013

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 132/1

II

(Підзаконні акти)

РЕГЛАМЕНТИ

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 447/2013

від 15 травня 2013 року

про встановлення для КАІФ, які обирають прилучення до рамок Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС, відповідної процедури

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами та про внесення змін і доповнень до директив 2003/41/ЄС і 2009/65/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 і (ЄС) № 1095/2010 ⁽¹⁾, зокрема її статтю 3(5),

Оскільки:

(1) На підставі статті 3(4) Директиви 2011/61/ЄС, керуючі альтернативними інвестиційними фондами (КАІФ), які виконують умови, передбачені у статті 3(2) зазначеної Директиви, можуть обрати прилучення до її рамок, щоб скористатися всіма правами, які вона надає. Шляхом такого прилучення Директива 2011/61/ЄС стає застосовною до КАІФ у повному обсязі.

(2) Директива 2011/61/ЄС передбачає процедуру надання КАІФ офіційних дозволів. Документи та інформація, що їх подають за згаданою процедурою, містять необхідні відомості про КАІФ, який подає запит, а отже ті ж самі документи і процедура повинні застосовуватися у випадку прилучення. Не існує жодних конкретних причин, пов'язаних з прилученням, які б обґрунтовували застосування процедури, іншої ніж та, що є застосовною до КАІФ з активами під управлінням понад порогові рівні, встановлені у статті 3(2) Директиви 2011/61/ЄС. Таким чином, КАІФ, які обирають прилучення до рамок Директиви 2011/61/ЄС, повинні проходити ту ж процедуру, що встановлена для КАІФ, які зобов'язані подавати запит на отримання офіційного дозволу за Директивою 2011/61/ЄС.

(3) КАІФ, які мають право на прилучення, це КАІФ, які раніше або були зареєстровані згідно зі статтею 3(3) Директиви 2011/61/ЄС, або отримали офіційний дозвіл як керуючі компанії інститутів колективного інвестування в обігові цінні папери згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються інститутів колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) ⁽²⁾. Доцільно уникати подвійної звітності та враховувати документи та інформацію, вже подані КАІФ до компетентних органів за дозвільно-реєстраційними процедурами, за умови що такі документи та інформація є актуальними.

(4) Компетентні органи повинні розглядати запити на прилучення та надавати відповідні офіційні дозволи на тих самих умовах та з дотриманням тієї ж процедури, що й у випадку КАІФ з активами під управлінням понад порогові рівні, встановлені у статті 3(2) Директиви 2011/61/ЄС.

(5) Важливо прояснити зв'язок між процедурою для тих КАІФ, які обирають прилучення до рамок Директиви 2011/61/ЄС, та відкликанням офіційного дозволу, наданого КАІФ в рамках згаданої

⁽¹⁾ ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1.

⁽²⁾ ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32.

II

(Підзаконні акти)

РЕГЛАМЕНТИ

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 447/2013**від 15 травня 2013 року****про встановлення для КАІФ, які обирають прилучення до рамок Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС, відповідної процедури**

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами та про внесення змін і доповнень до директив 2003/41/ЄС і 2009/65/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 і (ЄС) № 1095/2010 ⁽¹⁾, зокрема її статтю 3(5),

Оскільки:

(1) На підставі статті 3(4) Директиви 2011/61/ЄС, керуючі альтернативними інвестиційними фондами (КАІФ), які виконують умови, передбачені у статті 3(2) зазначеної Директиви, можуть обрати прилучення до її рамок, щоб скористатися всіма правами, які вона надає. Шляхом такого прилучення Директива 2011/61/ЄС стає застосовною до КАІФ у повному обсязі.

(2) Директива 2011/61/ЄС передбачає процедуру надання КАІФ офіційних дозволів. Документи та інформація, що їх подають за згаданою процедурою, містять необхідні відомості про КАІФ, який подає запит, а отже ті ж самі документи і процедура повинні застосовуватися у випадку прилучення. Не існує жодних конкретних причин, пов'язаних з прилученням, які б обґрунтовували застосування процедури, іншої ніж та, що є застосовною до КАІФ з активами під управлінням понад порогові рівні, встановлені у статті 3(2) Директиви 2011/61/ЄС. Таким чином, КАІФ, які обирають прилучення до рамок Директиви 2011/61/ЄС, повинні проходити ту ж процедуру, що встановлена для КАІФ, які зобов'язані подавати запит на отримання офіційного дозволу за Директивою 2011/61/ЄС.

(3) КАІФ, які мають право на прилучення, це КАІФ, які раніше або були зареєстровані згідно зі статтею 3(3) Директиви 2011/61/ЄС, або отримали офіційний дозвіл як керуючі компанії інститутів колективного інвестування в обігові цінні папери згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються інститутів колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) ⁽²⁾. Доцільно уникати подвійної звітності та враховувати документи та інформацію, вже подані КАІФ до компетентних органів за дозвільно-реєстраційними процедурами, за умови що такі документи та інформація є актуальними.

(4) Компетентні органи повинні розглядати запити на прилучення та надавати відповідні офіційні дозволи на тих самих умовах та з дотриманням тієї ж процедури, що й у випадку КАІФ з активами під управлінням понад порогові рівні, встановлені у статті 3(2) Директиви 2011/61/ЄС.

(5) Важливо прояснити зв'язок між процедурою для тих КАІФ, які обирають прилучення до рамок Директиви 2011/61/ЄС, та відкликанням офіційного дозволу, наданого КАІФ в рамках згаданої Директиви. Офіційний дозвіл, який за Директивою 2011/61/ЄС отримує КАІФ, в управлінні якого перебувають активи, вартість яких згодом знижується нижче порогових рівнів, встановлених статтею 3(2) Директиви 2011/61/ЄС, зберігається, і при цьому до такого КАІФ продовжують застосовуватися положення зазначеної Директиви у повному обсязі, допоки такий дозвіл не відкликано. Процедура відкликання офіційного дозволу не повинна бути запущена автоматично після зниження

⁽¹⁾ ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1.

⁽²⁾ ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32.

вартості активів під управлінням КАІФ з офіційними дозволом нижче відповідного порогового рівня, а лише на запит КАІФ. Таким чином, необхідно виключити можливість подання КАІФ запиту на прилучення до рамок, допоки за ним зберігається офіційний дозвіл за Директивою 2011/61/ЄС; при цьому КАІФ, офіційний дозвіл якого був відкликаний на його запит, повинен все ще мати можливість знову клопотати про прилучення до рамок Директиви 2011/61/ЄС.

(6) Директива 2011/61/ЄС зобов'язує держав-членів застосовувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, що транспонують згадану Директиву, починаючи з 22 липня 2013 року. Таким чином, застосування цього Регламенту також відтерміновано на ту саму дату.

(7) Заходи, передбачені цим Регламентом, відповідають позиції Європейського комітету з цінних паперів,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ

Стаття 1

Процедура та умови для прилучення

1. Керуючий альтернативним інвестиційним фондом (КАІФ), який виконує умови, передбачені у статті 3(2) Директиви 2011/61/ЄС, та обирає прилучення до рамок згаданої Директиви, подає заявку на отримання офіційного дозволу до компетентного органу держави-члена свого походження.

Подання відбувається з дотриманням вимог тієї ж процедури, що передбачена в параграфах 1 – 5 статті 7 Директиви 2011/61/ЄС та в інструментах, ухвалених під час її імплементації.

2. Компетентний орган держави-члена походження може звільнити КАІФ, зазначеного в параграфі 1, від подання всієї інформації та всіх документів, необхідних за статтею 7 зазначеної Директиви, за умови, що документи та інформація, що становлять предмет звільнення, вже подані компетентному органу для цілей реєстрації згідно зі статтею 3(3) зазначеної Директиви або на етапі процедури надання офіційного дозволу відповідно до статті 5 Директиви 2009/65/ЄС та за умови, що така інформація і документи ще є актуальними, що в письмовій формі підтверджує КАІФ.

3. Компетентний орган держави-члена походження надає офіційні дозволи з дотриманням такої ж процедури, як передбачена в параграфах 1 – 5 статті 8 Директиви 2011/61/ЄС.

Стаття 2

Набуття чинності та застосування

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент застосовується з 22 липня 2013 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 15 травня 2013 року.

За Комісію

Президент

Jose Manuel BARROSO